ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 6 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΣ ΜΙΛΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Κάμερες στο on. Μικρόφωνα ανοιχτά. Ζωντανές συνδέσεις με την Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής. Αποστηθισμένες οι «έγκυρες πληροφορίες» (υπαγορευμένες απευθείας από την αστυνομία). Τα δημοσιογραφικά επιτελεία έτοιμα να απλώσουν τον τρόμο προς κάθε κατεύθυνση. Έντονη μουσική που επενδύει τις εικόνες. Διαφημισμένοι από πριν οι τηλεφωνικοί αριθμοί της αντιτρομοκρατικής για την διάχυση της κοινωνικής ρουφιανιάς. Το σκηνικό έχει στηθεί. Όπως στήνεται κάθε φορά...

Και πριν καν μιλήσουν οι ίδιες οι αστυνομικές αρχές για συλλήψεις, οι 5 προσαχθέντες σύντροφοι και 1 προσαχθείσα συντρόφισσα επιχειρείται να καταδικαστούν ήδη στην κοινωνική συνείδηση, με τις φωτογραφίες τους να έχουν σαρώσει απ΄ άκρου εις άκρον την επικράτεια. Πριν οδηγηθούν στον εισαγγελέα και περάσουν από τις προβλεπόμενες - τυπικές έτσι κι αλλιώς- διαδικασίες, οι κάμερες ζοομάρουν με λαγνεία σε βιβλία και τίτλους κειμένων ως τεκμήρια ενοχής. Με μόνα ουσιαστικά στοιχεία ενοχής τις προσωπικές και πολιτικές τους σχέσεις και την διαρκή παρουσία τους στους κοινωνικούς αγώνες οι προσαγωγές μετατρέπονται σε συλλήψεις και οι συλληφθέντες γίνονται αδίστακτοι και αιμοσταγείς «τρομοκράτες»... Αυτά τις πρώτες ώρες της 11ης Απριλίου.

Και ακολουθούν: η θεαματική εισβολή των ράμπο της αστυνομίας με βαριοπούλες σε σπίτια (υποτιθέμενες γιάφκες) για τα οποία είχαν παρθεί κλειδιά. Οι νυχτερινές εφορμήσεις της ΕΛ.ΑΣ. σε σπίτια συντρόφων στην Αθήνα αλλά και σε άλλες πόλεις και οι προσαγωγές στο σωρό ατόμων από το κέντρο της Αθήνας. Η παρέλαση των μαύρων τζιπ και των άσπρων αλεξίσφαιρων γιλέκων της αντιτρομοκρατικής και η επίθεση των ματ εναντίον αλληλέγγυων που είχαν συγκεντρωθεί στα δικαστήρια της Ευελπίδων με τη σύλληψη μάλιστα 2 ατόμων.

Η συμβολή του μιντιακού οχετού στη συνοπτική καταδίκη των συντρόφων είναι καταλυτική. Οι εντεταλμένοι των δημοσιογραφικών επιτελείων αποδεικνύουν για άλλη μια φορά τον πραγματικό τους ρόλο: τσιράκια της εκάστοτε εξουσίας και επίδοξοι ηθικοί της αποκαταστάτες, μακρύ χέρι των μπάτσων και παπαγαλάκια τους. Η λέξη «τρομοκράτες» επαναλαμβάνεται αδιάλλειπτα. Τα πλάνα παίζονται ξανά και ξανά. Και η διασπορά ψευδών ειδήσεων σε συνδυασμό με τις μεθοδευμένες αναλύσεις των γεγονότων έχουν κεντράρει καλά τον στόχο τους: στόχος τους δεν είναι μονάχα όσοι/ες αντιστέκονται αλλά και όσοι/ες σκεφτούν να αντισταθούν με αξιοπρέπεια. Ο κρατικός μηχανισμός, με μοχλούς του την κατασταλτική μηχανή και τα μέσα μαζικής εξαπάτησης, αποκαλύπτει την ίδια του την ουσία, η μάσκα πέφτει και φωνάζει προς πάσα κατεύθυνση: «ο τρόμος είμαι εγώ!!»

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

Δεν είναι τυχαίο. Σε μια συγκυρία που η ελληνική οικονομία είναι ακόμη μόνο τυπικά ζωντανή. Που η πολυδιαφημισμένη ευμάρεια μετά την «πρόσδεση στο άρμα της ανάπτυξης» της δεκαετίας του '90 έχει βυθιστεί στο εγγενές τέλμα της. Την ίδια μέρα που η υπογραφή δανείων με βαρύτατους όρους και για βραχυπρόθεσμη ανάνηψη γίνεται δεκτή με ανακούφιση (μας δουλεύουν;). Αλλά εμείς δεν θα μιλήσουμε απλά για σκάνδαλα ή κακοδιαχείριση, γιατί σε ένα σύστημα στυγνής εκμετάλλευσης και κρατικής βίας αυτά δεν συνιστούν αντινομίες ή

«παραστρατήματα» αλλά την ουσία του υπάρχοντος... Δεν θα μιλήσουμε απλά για μια επικείμενη επίθεση σε «κατοχυρωμένα» δικαιώματα (εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά κλπ) γιατί αυτή βρίσκεται έτσι κι αλλιώς στην καρδιά του καθεστώτος ως βασική επιδίωξη: δηλαδή η καταπίεση να βαθαίνει και οι αντιστάσεις να αποδυναμώνονται.

Αλλά φυσικά αναμένονται αντιστάσεις. Και η εμπειρία της εξέγερσης του Δεκέμβρη που ακολούθησε την δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου είναι νωπή στις μνήμες όλων. Η στοχοποίηση λοιπόν ενός ολόκληρου πολιτικού χώρου που αντιστέκεται του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού- δεν είναι καθόλου τυχαία.

Αντιθέτως μεθοδεύεται σταθερά αρχικά μέσω της καταστολής (από την στενή παρακολούθηση ατόμων και χώρων μέχρι την βίαιη εισβολή της αστυνομίας σε αναρχικά στέκια και τον εγκλεισμό ανθρώπων στις φυλακές στη βάση της πολιτικής τους συνείδησης και στάσης). Μεθοδεύεται μέσω της κρατικής προπαγάνδας (που προσπαθεί να πείσει το τηλεθεάμον κοινό ότι ο αδιαμεσολάβητος αγώνας για αξιοπρέπεια είναι απλώς μια προσωπική υπόθεση κάποιων με το κράτος). Μεθοδεύεται μέσω της ενίσχυσης ολόκληρου του θεσμικού και νομικού του οπλοστασίου και την αυτοδιαφήμισή του ως αποκλειστικό εγγυητή της ασφάλειας. Πρόσφατα μάλιστα επιδιώκεται να συμπληρωθεί από την επανεμφάνιση φασιστικών συμμοριών και τις θρασύδειλες επιθέσεις τους σε πολιτικά εγχειρήματα και χώρους.

Αλλά δεν αφορά μονάχα σε όλους/ες όσους/ες αντιστέκονται. Απευθύνεται σε ολόκληρο το σώμα της κοινωνίας. Και επιχειρεί να εμπεδωθεί στις συνειδήσεις όλων ότι η μοίρα όσων αγωνίζονται θα συνιστά τον προσωπικό και κοινωνικό τους κατακερματισμό.

Κι όποιος/α ακόμη το σκέφτεται ας αναλογιστεί ποιούς προστατεύουν οι αστυνομικές και στρατιωτικές μηχανές. Ας αναλογιστεί πόσο ασφαλή είναι σπίτια και αυτοκίνητα με αντικλεπτικούς μηχανισμούς όταν οι τράπεζες θα τα βγάλουν σε πλειστηριασμό. Ποιός δίνει τις εντολές για το τί θα παραχθεί και πόσο κοντά στις ανάγκες του βρίσκεται η παραγωγή στρατιωτικών εξοπλισμών και τεχνολογιών παρακολούθησης. Ας σκεφτεί ακόμη ποιός λεηλατεί τους φυσικούς πόρους και για ποιό λόγο εμφανίζεται μετά ως αυτόκλητος πράσινος υπερασπιστής τους. Ας σκεφτεί για ποιόν λόγο υπάρχουν οι νόμοι και για ποιούς εφαρμόζονται. Ας σκεφτεί πόσο ακίνδυνη ήταν η μιντιακή εξάπλωση του ιού H1N1, που σε πρόσφατα μονόστηλα "αποκαταστάθηκε" ως τελικά παραφουσκωμένη είδηση και για ποιούς λόγους προβλήθηκε τόσος τρόμος. Κι ας σκεφτεί τέλος μήπως διακινδυνεύει τη ζωή του τελικά μέσα στα ματωμένα από τα εθνικά σύνορα κράτη, μέσα στους εργασιακούς χώρους όπου βασιλεύει η εκμετάλλευση και η εξατομίκευση, μέσα στη δίνη της μιντιακής υστερίας, μέσα στα δημόσια νοσοκομεία, στα σχολεία-στρατώνες...

Αυτό που διακυβεύεται ουσιαστικά είναι να μην καταφέρουμε να αντιληφθούμε την ύπαρξη της δυνατότητας να πάρουμε τις ίδιες τις ζωές μας στα χέρια μας. Να μην μπορέσουμε να σταθούμε έμπρακτα αλληλέγγυοι/ες σε όσους υφίστανται κάθε φορά την λυσσαλέα επίθεση του κράτους. Κι αυτό που δεν θα τους χαρίσουμε είναι η βαθιά συνειδητοποίηση ότι η αξιοπρέπεια δεν χαρίζεται, κατακτιέται.

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΜΕ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ/ΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

Αναρχικοί/ές Αντιεξουσιαστές/τριες

Αλληλέγγυοι/ες